

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/1226- /2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 174/2011. (VI. 22.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panasznak az előállítás időtartamáról szóló igazolásra vonatkozó részében

helyt adok,

minden egyéb vonatkozásban a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2010. augusztus 3-án, elektronikus úton önállóan panaszt terjesztett elő, amelyet 2010. augusztus 4-én aláírásával megerősítve postai úton is megküldött, majd 2010. szeptember 6-án kiegészített.

A panaszos a vele szemben 2010. július 22-én foganatosított előállítást sérelmezte, és előadta, hogy személyesen 2010. július 24. és 31. közötti külföldi tartózkodása miatt nem tudta benyújtani panaszát a nyolc napos határidőn belül. A panaszos ezen közlését mint igazolási kérelmet – a Panasztestület állásfoglalásának III. részében foglalt indokokra is tekintettel – a méltányolható indokokra tekintettel elfogadtam¹.

A panaszos beadványában előadja, hogy 2010. áprilisában ismerkedett meg élettársával. Még ebben a hónapban vásárolt neki egy „telefon előfizetést”. A „telefon előfizetője” a panaszos, ám az élettársa használja azt. Elmondása szerint megismerkedésük idején a panaszos élettársa „válófélben” volt, ezért az említett telefonról a vagyongegosztással kapcsolatban élettársa többször felhívta a feleségét. A volt feleség erre tekintettel feljelentést tett zaklatás miatt. A M-i Rendőrkapitányság nyomozói „minden idézés nélkül” keresték otthonában a panaszost, azonban ott csak édesanyját találták, akivel a panaszos szerint nem megfelelő hangnemben beszéltek, illetve viselkedtek, mert gumibottal ütötték az ajtót amíg azt ki nem nyitották. A panaszos édesanyja elmondta, hogy lánya hol található. Ezt követően a panaszost élettársa lakásáról 06:30 óra körüli időben előállították. A rendőrök telefonon jelezték, hogy érkezni fognak. Négy rendőr foganatosította az intézkedést. Felszólították a panaszost, hogy készülődjön. Két perc után a gumibottal az ajtót ütve sürgették. Ezután személygépkocsival a M-i Rendőrkapitányságra állították elő és tanúként hallgatták ki 08.15 órától 9.30 óráig. Ez idő alatt ételt, italt nem kapott. A panaszos sérelmezi a kihallgatás hangnemét, mely szerinte megalázó volt, mert kételkedtek a szavában. A kihallgatás végén igazolást nem kapott és az elkészült jegyzőkönyvből sem. Panasztételi jogáról nem tájékoztatták. A kihallgatás végeztével a váróhelyiségben tartózkodott.

A panaszos az alábbi rendőri intézkedéseket sérelmezi

- idézés nélküli előállítás,
- szabályos volt-e a nyomozók eljárása,
- a kihallgatás hangnemét,
- nem kapott igazolást az előállításról,
- panasztételi jogáról nem tájékoztatták.

¹ A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 66. § (2) bekezdése szerint az igazolási kérelemről az a hatóság dönt, amelynek eljárása során a mulasztás történt. A fellebbezésre megállapított határidő elmulasztásával kapcsolatos igazolási kérelmet az első fokú döntést hozó hatóság, a keresetindításra megállapított határidő elmulasztásával kapcsolatos igazolási kérelmet a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság bírálja el.

II.

A rendelkezésre álló rendőrségi dokumentumokból az alábbi lényeges tények állapíthatók meg.

A M-i Rendőrkapitányság vezetőjének 2010. augusztus 31-én kelt tájékoztatása szerint a panaszos élettársának volt felesége (S. I.) 2010. május 25-én feljelentést tett a rendőrségnél ismeretlen tettes ellen, mivel valaki 2010. április elejétől mobiltelefonján rendszeres jelleggel, mindennapi élettevékenységébe önkényesen beavatkozva, az éjszakai órákban is zavarja, háborgatja hívásaival. S. I. a feljelentése alkalmával magánindítványt terjesztett elő az ismeretlen személlyel szemben zaklatás vétségének elkövetése miatt. S. I. megjegyezte, hogy válófélben van a panaszos élettársától, aki 2010. április 12-én elköltözött tőle.

A feljelentés alapján a M-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Életvédelmi és Államigazgatási Alosztályán 2010. május 26-án a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 176/A. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő zaklatás vétség gyanúja vonatkozásában ismeretlen tettes ellen eljárás indult.

Az eljáró rendőri szerv 2010. június 8-án megkereste a Magyar Telekom Távközlési Nyrt-t a panaszos élettársa volt feleségének mobil telefonszámához tartozó híváslista beszerzése végett. A kért lista 2010. július 8-án érkezett meg az eljáró rendőri szervhez. A forgalmi kimutatás szerint a panaszos volt felesége által megjelölt időpontokban a mobiltelefonjára beérkező hívásokat egy olyan készülékről kezdeményezték, amelynek előfizetője a panaszos munkáltatója, számlafizetője pedig a panaszos. A híváslista adatai alapján azt is megállapították, hogy a panaszos élettársa saját nevére kötött előfizetéses készülékről is számos alkalommal – összesen 52 esetben – kezdeményezett hívásokat volt felesége telefonjára. Összességében a sértett telefonkészülékére 2010. április 22. és 2010. június 2. közötti időszakban összesen 378 alkalommal kezdeményeztek a fenti két telefonszámról hívásokat.

A panaszos élettársának volt felesége 2010. június 29-én 6:53 órakor telefonon bejelentést tett a kapitányság ügyeletére és volt férjével szemben intézkedést kért lakásához, mivel a férfi elvette lakása kulcsait. Az ügyelet rendőr-járórt küldött ki a helyszínre, ahol S. I. elmondta, hogy a reggel folyamán autójába ült, hogy munkába induljon, amikor volt férje megjelent a gépjárművénél, majd az ablakon keresztül benyúlva elvette lakáskulcsát, és eközben közölte, hogy elveszi ami az övé. A panaszos élettársa a rendőri intézkedés során már nem volt jelen.

S. I. későbbi elmondása szerint 2010. június 29-én 6:45 óra körül a lakásáról éppen munkahelyére indult személygépkocsijával, amikor a lépcsőházból kilépve megszólította őt a volt férje és az után érdeklődött, hogy bizonyos dolgait mikor adja vissza neki, majd a ház előtt parkoló személygépkocsijáig kísérte. Miután S. I. beült a gépjárműbe, a panaszos élettársa a vezetőülés melletti nyitott ajtón behajolt a gépkocsiba, miközben közölte, hogy „elveszem, ami kell” és a volt feleségének a jobb oldali első ülésre letett kulcsosomóját magához vette. Ebben S. I. megpróbálta őt megakadályozni, azonban ezt a panaszos élettársa megghiúsította azzal, hogy erősen leszorította S. I. kezzeit, majd a kulcsosomó elvételét követően a helyszínről távozott.

S. I. édesapjának tanúkihallgatására 2010. július 5-én került sor, aki a lánya által elmondottakat vallomásában megerősítette, továbbá elmondta, hogy a lakáskulcs elvételét

követően felhívta a panaszos élettársának édesapját, aki elkérte fiától a kulcsesomót, amit visszaszolgáltató részükre.

S. I. a 2010. július 13-án fogatosított folytatólagos tanúkenti kihallgatása alkalmával előadta, hogy a panaszos élettársa 2010. április hónap végén egy hétköznapi éjszaka 23 és 24 óra közötti időpontban személyesen megjelent a lakása ajtaja előtt, és a vagyonmegosztással kapcsolatban kívánt beszélgetni, majd rövid vita után belépett a nyitott ajtón a lakásba, és ököllel megütötte a biztonsági ajtót. Emiatt S. I. lakása elhagyására szólította fel volt férjét, aki csak többszöri felszólításra volt hajlandó távozni, majd egy alkalommal ismételt megütötte ököllel a nyílászárót. S. I. a panaszos élettársával szemben magánlaksértés elkövetése miatt magánindítványt terjesztett elő.

Az eljáró rendőri szerv 2010. július 14-én adatgyűjtést kezdett, majd a híváslista kiértékelését követően két nappal, 2010. július 22-én 6:50 órakor a panaszos élettársa lakóhelyéről állították elő a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján, bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

Abban, hogy a rendőri szerv a panaszos előállítására mellett döntött, közrejátszott a zaklatás vétségének gyanúja, a megvalósulni látszó egyéb bűncselekmények (garázdaság vétsége, magánlaksértés vétsége), az, hogy a panaszos élettársa pár hónap alatt közel négyszáz alkalommal hívta volt feleségét akarata ellenére, életvitelébe önkényesen beavatkozva, továbbá az, hogy személyesen is atrocitásoknak tette ki. Mindazonáltal nyomozástaktikailag is az előállítás tűnt célszerűnek, mivel így a két személy egymással történő esetleges összebeszélése az eljárásban történő védekezésüket illetően is elkerülhetőnek mutatkozott.

Az előállítást fogatosító nyomozók először a panaszos lakásán jelentek meg, ahol csupán édesanyja tartózkodott, majd az itt nyert információ birtokában jutottak el a panaszos élettársának lakására, ahol az Életvédelmi és Államigazgatási Alosztály az előállításokat fogatosította.

Az intézkedés kezdetén az előállítást végző rendőrök szolgálati igazolványukat és jelvényüket felmutatták, nevüket, szolgálati helyüket közölték, továbbá tájékoztatták a panaszost és élettársát, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsíthatóak, ezért előállítják őket a M-i Rendőrkapitányságra. Az intézkedéssel szemben panaszjogukra is felhívták az érintettek figyelmét. Az előállítás során testi kényszerít, valamint kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Mivel az előállítottak közölték, hogy a panaszos élettársa hívta volt feleségét a panaszos telefonjáról, az ügy előadójával távbeszélőn történt megbeszélés alapján a panaszos élettársát a rendőrkapitányság előállító helyiségében helyezték el 7:17 órakor, míg a panaszost az ügy előadójának hivatali helyisége előtti váró-, aula részbe kísérték, mivel az ő esetében csupán tanúkihallgatási jegyzőkönyv felvétele látszott szükségesnek.

Az előadó a panaszos jegyzőkönyvi tanúkihallgatását 2010. július 22-én 7:45 órakor kezdte el. Mivel a kihallgatás közben áramszünet következett be, a jegyzőkönyv vallomást tartalmazó részét újra rögzíteni kellett a számítógépen. A jegyzőkönyvben tévesen szerepel lezárási időpontként a 2010. július 22. nap 7:47 óra.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost 2010. július 22-én 7:45 órakor bocsátották szabadon, ekkor vette kezdetét vallomásának jegyzőkönyvi rögzítése, aminek lezárási időpontja az említett technikai problémából kifolyólag a jegyzőkönyv szerint tévesen 2010. július 22. 7:47 óra. A jegyzőkönyv lezárási időpontjára vonatkozóan valós időpont pontos meghatározása már nem lehetséges, azonban a tanúvallomás felvételét követően a panaszossal szemben további intézkedés, illetve eljárási cselekmény foganatosítására nem került sor. Mivel a panaszos élettársa vallomásának felvételét az előadó 2010. július 22-én 10:47 órakor kezdte meg, a panaszos ezen időpontot megelőzően távozhatott volna, azonban ő inkább a III. emeleti váró helyiségben maradt.

A panaszos együttműködő volt kihallgatása alkalmával, a kihallgatás megkezdése előtt nem kifogásolta az alkalmazott rendőri intézkedés minőségét. Az intézkedő rendőrök és az előállított személyek a rendelkezésre álló adatok alapján normális hangnemet alkalmaztak.

A kapitányságvezető álláspontja szerint az eljárás során az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás nélküli intézkedés követelménye biztosítva volt. Hatósága pártatlanul, teljes mértékben elfogultságtól mentesen, objektíven jár el a nyomozás során.

Az előállítást foganatosító rendőrök 2010. augusztus 31-én kelt jelentése szerint megalapozott gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy az eljárás tárgyát képező bűncselekményt a panaszos és élettársa követték el, ezért előállításuk vált szükségessé, amit 2010. július 22-én a korareggeli órákban hajtottak végre az Rtv. vonatkozó előírásai alapján. Az ügy előadója tájékoztatta a rendőröket arról, hogy a panaszos élettársa nem tartózkodik a lakóhelyén, továbbá arról, hogy feltehetőleg élettársi kapcsolatban él a panaszossal, és valószínűleg az ő lakásban tartózkodnak. Ebből adódóan célszerűnek látszott, hogy a nevezett személyek felkutatását és előállítását a panaszos lakcímén kezdjék meg.

Az előállítást végző rendőrök először a panaszos lakóhelyén jelentek meg. A lépcsőházba bejutva a panelházak jellegzetes kialakítása miatt a földszinten az 1-es lakáshoz mentek. Itt kopogtatásukra egy idős hölgy nyitott ajtót, akinek rendőri igazolványuk és jelvényük felmutatásával, nevük és szolgálati helyük szóbeli közlésével igazolták magukat, majd az idős hölgy elmondta, hogy ez nem az 1-es lakás. Az intézkedő rendőrök kérdésére a hölgy elmondta, hogy a panaszos a lépcsőház gondnoki lakásában lakik, amelyhez a bejárat mellett található lépcsőn lehet felmenni.

Itt többszöri csengetésre és kopogtatásra – amely kb. 5 percet vett igénybe – nyitott csak ajtót a panaszos édesanyja. Az intézkedő rendőrök az ajtónyitást követően a szolgálati igazolványukkal, nevük és szolgálati helyük szóbeli közlésével igazolták magukat. A panaszos édesanyja elmondta, hogy lánya jelenleg nem tartózkodik otthon, és megkérdezte, hogy miért keresik őt. Az eljáró rendőrök közölték, hogy lányát egy bűncselekménnyel kapcsolatban kell kihallgatni.

A panaszos édesanyja elmondta, hogy lánya az élettársánál van, akinek tartózkodási helyét nem tudta megmondani. Ezt követően megkérdezték tőle, hogy a lányának van-e telefonja, és kérték, hogy ha igen, adja meg a telefonszámát, hogy fel tudják venni vele a kapcsolatot. A panaszos édesanyja ezért bement a lakásba. Tekintettel arra, hogy az édesanya elmondásán kívül semmilyen adat nem állt a rendőrök rendelkezésére arra vonatkozóan, hogy a lakásban valóban nem tartózkodik a keresett személy, valamint arra, hogy a hölgy esetleg az eljáró rendőrök tudta nélkül értesíti a lányát és így meghiúsítja az eljárást, az Rtv. 39. § (1) bekezdés *b)* alapján az intézkedő rendőrök követték a lakásba a hölgyet, aki a lakás

konyhájában tartott telefonján felhívta a lányát. Az intézkedés során a panaszos és élettársa nem tartózkodtak a lakásban.

Az édesanyja által felhívott számon sikerült a panaszossal felvenni a kapcsolatot, aki elmondta, hogy élettársa szüleinél tartózkodik. Közölte azt is, hogy nem sokáig lesz ott, mert elintéznivalója van. A rendőrök az előállítás sikeres végrehajtása érdekében elkészöntek, és elindultak a megadott lakcímre, ahol 2010. július 22-én 6:50 óra körüli időben jelentek meg.

A csengetésre a panaszos és élettársa kiment a lakásból. Részükre az intézkedő rendőrök felmutatták szolgálati igazolványukat, valamint jelvényüket, közölték nevüket, továbbá azt, hogy a M-i Rendőrkapitányságról érkeztek. Ezt követően közölték a panaszossal és élettársával, hogy a M-i Rendőrkapitányságra fogják előállítani őket bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt. Ekkor a panaszos és élettársa idő kértek, hogy felöltözhessenek, majd az intézkedő rendőrök előállították őket a M-i Rendőrkapitányságra, ahol a panaszos élettársát a fogdán, a panaszost pedig a M-i Rendőrkapitányság épületének III. emeletén található váróhelyiségben helyezték el. Az előállítás során a panaszos elmondta, hogy élettársa az ő telefonjáról hívta több alkalommal a volt feleségét, ezt élettársa is megerősítette. Erről az eljáró rendőr tájékoztatta az ügy előadóját, és a vele történő egyeztetés során döntött úgy, hogy a panaszost ne a fogdában, hanem a váróban helyezték el. Ezt követően az Rtv. 33. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján foganatosított előállításról elkészítették a személyi szabadság korlátozásáról szóló jelentésüket.

A végrehajtott intézkedés során nem kopogtattak gumibottal a bejárati ajtón, annak ellenére sem, hogy a panaszos édesanyja csak kb. 5 perc elteltével nyitott ajtót. A szükséges felvilágosítást minden érintett részére megadták, beleértve a panaszjogról való tájékoztatást és az előállítás okának közlését is. Az intézkedés során az intézkedésben résztvevők közül senki sem nevetgált, illetve lépett fel gúnyosan.

Az ügy előadójának 2010. augusztus 31-én kelt jelentése szerint S. I. 2010. május 25-én tett feljelentése alapján büntetőeljárás indult a Btk. 176/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő zaklatás vétségének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen, mert 2010. április hónaptól kezdődően a feljelentés napjáig S. I. mobiltelefonjára nappal és az éjszakai órákban is rejtett telefonszámról hívások érkeztek. S. I. a feljelentése alkalmával magánindítványt terjesztett elő ismeretlen személlyel szemben zaklatás vétségének elkövetése miatt. A feljelentő a hatóság tudomására hozta azt is, hogy férjével válófélben vannak, amely „nem egyszerű”, azonban volt férje a zaklató telefonhívásokról állítása szerint nem tud.

Az ügy előadója ezt követően részletesen beszámolt arról a két eseményről (2010. június 29-ei, valamint 2010. április végi esetek), amikor a panaszos személyesen kereste fel volt feleségét és tanúsított erőszakos magatartást.

Az ügy előadója elmondta, hogy a rendelkezésre álló adatokat értékelve – ideértve a panaszos élettársa volt feleségének mobil telefonszámáról lekért híváslista adatait is – az Rtv. 33. § (2) bekezdés *b*) pontjában foglalt jogkörében eljárva döntött a panaszos előállításáról, amihez az Életvédelmi és Államigazgatási Alosztályon dolgozó kollégák segítségét kérte. A szükséges információkat a kollégák rendelkezésére bocsátva az előállítás foganatosítására 2010. július 22-én a reggeli órákat tüzték ki.

A jelzett napon kb. 7 óra körüli időben mobiltelefonon értesítette az egyik intézkedő rendőr az ügy előadóját, hogy intézkedésük eredménnyel járt, mindkét személyt előállítják a

M-i Rendőrkapitányságra. A kolléga tájékoztatta továbbá, hogy a panaszos elmondta, hogy a kérdéses telefonszámnak ugyan ő az előfizetője, de azt az élettársa használja. Ezen információ birtokában kérte a segítséget adó kollégát, hogy a panaszost – mivel vélhetően tanúkenti kihallgatására fog sor kerülni – az épület III. emeleti váróhelyiségében helyezze el, az ügy előadója pedig azonnal megkezdi a kihallgatását.

A jegyzőkönyvi kihallgatást megelőzően az ügy előadója közölte a panaszossal, hogy előállítására azért került sor, mert egy, a nevén lévő előfizetéses telefonszámról S. I. mobiltelefonjára, a bekért híváslista adatai szerint 2010. május 2. és június 2. között összesen 325 alkalommal kezdeményeztek hívásokat. A panaszos erre úgy nyilatkozott, valóban ő az előfizető, de azt kizárólagosan az élettársa panaszos használja. Ezen információ alapján került sor a panaszos tanúkenti kihallgatására 2010. július 22-én 7:45 órától.

A panaszos tanúkenti kihallgatásának befejezése előtt a rendőrkapitányság épületében néhány másodperces áramkimaradás volt, aminek következtében a jegyzőkönyv nagy része elveszett. A jegyzőkönyv újbóli begépelését követően azonban a lezárás az időpontjaként tévesen 7:47 óra szerepel. Az aláírást követően az ügy előadója a panaszost ki kívánta kísérni az épületből, ő azonban nem távozott, hanem az időközben a III. emeleti váróban helyet foglaló hozzátartozóihoz ment, és tovább várakozott élettársára.

A panaszos együttműködő volt kihallgatása során, a kihallgatás megkezdése előtt nem kifogásolta a velük szemben alkalmazott rendőri intézkedést.

Az előállításról szóló jelentések többletinformációt érdemben nem tartalmaznak.

III.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

A M-i Rendőrkapitányságra feljelentés érkezett, hogy ismeretlen személy zaklató jellegű magatartást tanúsít házastársával szemben. A nyomozás során az adatgyűjtés és azok elemzése során megalapozott gyanú merült fel, hogy a zaklató jellegű cselekményeket a panaszos és élettársa követi el. Utóbbi személy a feljelentő házastársa volt a cselekmények idején, de válóper volt folyamatban köztük. Tekintettel arra, hogy a panaszos élettársával szemben több feljelentést is tett volt házastársa ellen, – melyek némelyike erőszakos mozzanatokról is beszámolt – ezért a hatóság az idézéstől eltekintett, és a nyomozás eredményessége érdekében a panaszos előállítása mellett döntött. Az előállításra 2010. július 22-én 6:50 óra körüli időben került sor. A panaszost először lakásán keresték, de ott csak édesanyját találták, akinek a segítségével tisztázódott a panaszos holléte. Ezt követően a panaszos tartózkodási helyén megjelentek, és előállították őt a M-i Rendőrkapitányságra. Mellőztem a tényállásból a panaszos azon állítását, hogy a rendőrök gumibottal ütötték az ajtót míg készülődött. Ezt a rendőrök jelentése egybehangzóan cáfolja. A panaszost előállítását követően 7:45 óra körüli időben hallgatták ki. A jegyzőkönyvet felvevő rendőrhölgy jelentésének tanúsága szerint a panaszos együttműködő volt, nem sérelmezte a korábbi intézkedést, sem mást. Ebből okszerűen következik, hogy sem a rendőrhölgy, sem a panaszos nem használt sértő hangnemet a rendőri intézkedés során, illetve a kihallgatás során. A panaszost kihallgatását követően 2010. július 22-én 10:00 óra körüli időben szabadon engedték, és ő a váróhelyiségben élettársát megvárta. Az előállítás időtartamáról a panaszos igazolást nem kapott. Panaszost panasztételi jogáról tájékoztatták.

A tényállásban foglaltak alapján a bűncselekmény elkövetésére utaló gyanú alapján jogszerűen döntöttek a rendőrök a panaszos előállítása mellett², ahhoz idézést kibocsátani nem szükséges. Ezért a panaszt ebben a tekintetben elutasítom.

A panaszos részére nem adtak át igazolást az előállítás tartamáról, ezért megállapítottam a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét ebben a vonatkozásban³.

A panasznak a panaszos édesanyjával kapcsolatos részét érdemben nem vizsgáltam, mivel az abban ismertetett intézkedéseket a panaszosnak nem volt módjában joghatályosan sérelmezni⁴.

Mindezekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

IV.

² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) bekezdése alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;

³ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (4) bekezdés szerint az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

⁴ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1)-(3) bekezdései szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez. A fent meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszhető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó társadalmi szervezet vagy alapítvány, kisebbségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.

A Panasztestületnek az állásfoglalásában tett megállapításaival minden tekintetben egyetértek.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény++ 100.§ (1) bekezdés *a- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) és (4) bekezdései, 92. § (1) és (2) bekezdései, 93. § (1) bekezdése, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései.*

A jelen eljárásban hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Budapest, 2011. augusztus „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**